

SENTÈNCIA 14-95 DE 17 DE MAIG DE 1995

Lesions per imprudència.- Danys per imprudència.- Conducció de vehicle en estat d'embriaguesa.- Error en l'apreciació de la prova.- Acció civil "ex delicto".

Ponent: M.I. Sr. Josep Lluís VÀZQUEZ SOTELO

ANTECEDENTS DE FET

I.-RESULTANT: que en la causa de referència el Tribunal de Corts va dictar sentència de data 25 de juliol de 1994 que va condemnar a Francesc V.M. i a Carles Albert A.M. com a autors responsables d'un delictes major de lesions per imprudència de l'art. 197 del Codi Penal i d'una contravenció penal de danys per imprudència, i també a Carles Albert A. com a autor a més d'un delictes menor de conducció sota la influència de begudes alcohòliques de l'art. 305 del Codi Penal, a les penes següents: a Francesc V.M. a cinquanta mil pessetes de multa i dos mesos de suspensió del permís de conduir, i a Carles Albert A. a les penes de setanta mil pessetes de multa i a quatre mesos de suspensió del permís de conduir, així com al pagament de les despeses processals (a ambdós condemnats). La sentència estableix també les quantitats que els condemnats A. i V. hauran de satisfer en concepte de responsabilitat civil solidàriament amb la seva respectiva Cia. asseguradora.

II.-RESULTANT: que contra aquella sentència va interposar-se recurs de Suplicació davant el Tribunal de Corts per la representació del condemnat Francesc V.M. i de la Cia. d'assegurances SCHWEIZ i dintre del termini de l'emplaçament va interposar-se també recurs per la representació de Carles Albert A.M. i de la Cia. Catalana Occident SA, a més d'impugnar el recurs presentat pel processat citat en primer lloc, als quals recursos va oposar-se el Ministeri Fiscal així com la representació del recorregut Joan A.V., celebrant-se la vista del recurs amb informes dels advocats de les parts i del Ministeri Fiscal, després de la qual van quedar els autes vists i conclosos per a dictar sentència.

FONAMENTS DE DRET

I.-CONSIDERANT: que el recurs de la defensa jurídica de V.M. i de la Cia. Schweiz al·lega contra la sentència error en l'apreciació de la prova i, subsidiàriament, infracció de les normes relatives a la responsabilitat civil. Respecte als fets provats dels que parteix la sentència addueix el recurrent que l'accident no es va produir a causa de la maniobra de canvi de sentit que realitzava V., realitzant la qual col·lidí amb un vehicle Opel conduït per Carles A. i tampoc considera certa l'afirmació de la sentència de que V. realitzava una maniobra particularment perillosa, amb excessiva lentitud, en un lloc de visibilitat reduïda, tallant-li el pas al vehicle conduït per A., afirmacions que el recurrent no comparteix i que refuta en el seu recurs per a concloure que el fet no és en absolut imputable a V., qui no ha tingut participació penal a l'accident d'autes. Subsidiàriament al·lega que en tot cas la sentència hauria infringit les normes sobre responsabilitat civil establerta a la sentència respecte a la indemnització establerta a favor del Sr. A.V., ja que la petició s'ha fonamentat únicament en l'exclusiva aportació a l'acte del Judici Oral d'un llibre de caixa per part del dit Sr., amb la circumstància que la sentència concedeix 7 pts. més de la quantitat que el Sr. A. reclamava, concedint la sentència una indemnització basada a una simple manifestació de l'interessat avalada únicament per una prova d'anotacions pròpies, concloent la seva petició subsidiària interessant que en cas de no acceptar-se l'al·legació principal, exonerant de tota responsabilitat penal al recurrent, la fixació de la indemnització que hagi de correspondre al Sr. A. V. quedi diferida per la quantia que es determini en execució de sentència.

II.-CONSIDERANT: que per la seva part el recurs del Sr. A. M. i de la Cia. d'assegurances "La Catalana Occident" (a més d'oposar-se al recurs del Sr. V.M. i de la Cia. Schweiz) imputa també a la sentència error en l'apreciació de la prova ja que, si bé accepta l'afirmació de la sentència de que "conduïa sota l'efecte de begudes alcohòliques" (i sobre tal fet no formula objeccions) argumenta que "circular amb excés d'alcohol no suposa directament que hi hagi concorregut imprudència per part del Sr. A. de manera que li pugui ésser recriminada com a causa única i exclusiva de l'accident". Fonamentant-se en aquests arguments sol·licita que sigui revocada parcialment la sentència recorreguda en el que fa a la responsabilitat

compartida dels dos conductors i sigui repartida la culpa en proporció d'un 10% per el Sr. A. i d'un 90% pel Sr. V.

III.-CONSIDERANT: que de l'estudi de les actuacions, valorades en el conjunt de la seva resultància provatòria, es dedueix que en l'accident a que es refereix aquesta causa han intervingut no dues causes o factors, com va sostenir el Ministeri Fiscal, sinó tres: a) la maniobra de gir de 180 graus en mig de la calçada per a dirigir-se en sentit contrari; b) la conducció amb evident excés de velocitat o amb escàs domini del vehicle, com demostra l'empremta de frenada deixada a l'asfalt de 26,90 mts per a poder parar el vehicle; c) la conducció amb una dosi d'alcohol notablement superior a la que es considera com a límit per a la conducció normal (fet aquest que no ha estat discutit). Els esmentats fets van produir-se simultàniament sobre les quatre hores de la matinada d'un dia d'hivern (16 de gener) de 1993, al carrer Prat de la Creu d'Andorra la Vella, davant una sala de festes, intervenint en la seva producció els acusats Sr. V.M. (que conduïa l'automòbil Fiat AND-A0916) i el Sr. A. (que conduïa l'automòbil Opel AND-38295), succeint l'accident en un moment en que un grup de gent creuava la calçada.

IV.-CONSIDERANT: que les tres causes concurrents en la producció de l'accident, la sentència les atribueix correctament la primera (la maniobra de gir imprudentment realitzada) al Sr. V.M. i les altres dues (conducció a velocitat excessiva o amb escassa atenció o escàs domini del vehicle i la conducció sota l'efecte de l'alcoholèmia comprovada de 1,35 g/l) al Sr. A., atribució que ha de considerar-se encertadament realitzada (havent de ser recordat que en el fonamental la forma de producció dels fets ha estat expressament reconeguda en el tràmit de qualificacions provisionals per l'acusat Sr. A.

V.-CONSIDERANT: que no pot acceptar-se la tesi del recurrent Sr. A. en el sentit que "pel fet de circular begut" no s'ha de deduir que l'acusat "ha fet una gran imprudència". Això seria admissible si el fet fos solament el conduir sota l'efecte de begudes alcohòliques, ja que llavors es tracta d'un simple "delicte de perill" que no ha de causar necessàriament danys o lesions. Però en el cas d'autes l'efecte d'alcoholèmia ha tingut (lògicament) que col·laborar en la conducció a excessiva velocitat o amb pocs reflexos psicològics, circumstàncies que necessàriament van haver d'afectar a la seguretat del tràfic de la circulació automòbil impedit que el conductor guiés el seu automòbil en les degudes condicions de

prudència i control exigides per les normes sobre la circulació i la seguretat viària, de manera que solament així s'explica que necessités realitzar una forta frenada que va deixar l'empremta de 26,90 mts a la calçada. Es a dir, la conducció sota dosi d'alcoholèmia excessives no ha pogut menys que contribuir a la dificultat de conduir l'automòbil amb prudència (a velocitat raonable) i, sobre tot, impedir que fos aturat a temps d'evitar la col·lisió amb l'altre automòbil. És ben sabut com l'excessiva dosi d'alcohol produeix en el subjecte pèrdua o disminució dels reflexos necessaris per a una conducció segura, alhora que el predisposa per a una conducció imprudent, singularment amb velocitat excessiva.

VI.-CONSIDERANT: que per les raons exposades en els anteriors Fonaments de Dret procedeix desestimar els motius de Suplicació adduïts pels recurrents en el que es refereix a l'atribució de la responsabilitat penal referida a l'accident d'autes, restant únicament resoldre sobre les responsabilitats civils establertes a la sentència.

VII.-CONSIDERANT: que en quant a les indemnitzacions que la sentència estableix les dues parts recurrents al·leguen que la indemnització corresponent al Sr. A.V. no ha estat degudament justificat l'import dels conceptes a resarcir, donat que el dit perjudicat únicament va presentar a l'acte del judici una documentació comptable de la seva pròpia i exclusiva autoria (llibre de caixa) per quina raó tant el recurrent Sr. V. com el també recurrent Sr. A. sol·liciten que la fixació definitiva de l'esmentada indemnització del Sr. A. sigui diferida al tràmit de l'execució de sentència, en el qual l'esmentat perjudicat haurà de justificar degudament els danys i perjudicis indemnitzables de tot tipus que efectivament se li haguessin ocasionat. A aquest respecte ha de recordar-se que l'acció civil "ex delicto" que s'incorpora juntament amb l'acció penal per al seu exercici i decisió conjunta en el mateix procés penal, no canvia de naturalesa pel fet de que el Codi processal sí que permeti l'exercici acumulat (com fa el Codi de procediment penal andorrà). L'acció continua essent la mateixa i té la mateixa naturalesa que li correspon en el cas de que es procedís a la seva reserva per al seu exercici separat en el procés civil corresponent, havent els Tribunals d'atenir-se a les normes civils per a resoldre sobre ella, entre les quals figuren l'exigència de l'adequada prova de la realitat i de la quantia dels danys i perjudicis causats de la qual indemnització es tracta. Per aquestes raons, (a part la diferència de 7 pts. entre la quantitat reclamada i la

fixada per la sentència, que és un simple error material de compte sense més transcendència) el Tribunal considera que ha d'accedir a aquest motiu del recurs i diferir per al tràmit d'execució de sentència la fixació de la indemnització (la seva quantia) que correspongui al perjudicat Sr. A.V.

VIII.-CONSIDERANT: que el contingut de la present sentència ha de tenir la seva traducció en el pronunciament sobre imposició de despeses del recurs.

Vista la Constitució, El Codi Penal, el Codi de Procediment Penal, així com la doctrina i Usos i Costums de les Valls d'Andorra

D E C I D I M

1.- Estimar parcialment els recursos de Suplicació interposats en la causa de referència pels acusats Ars. V.M. i A.M. únicament en el que es refereix a la responsabilitat civil establerta a la sentència en favor del perjudicat Sr. Joan A.V., remetent al tràmit d'execució de sentència la determinació de la quantia dels conceptes indemnitzables segons el Codi Penal i el Codi de Procediment Penal i el resultat per la sentència, en el qual tràmit haurà de justificar el perjudicat els imports dels danys i perjudicis, en quin punt únicament es revoca la sentència.

2.- Desestimar la resta de les impugnacions i confirmar la sentència dictada en quant a les penes imposades i en tots els pronunciaments no afectats per l'apartat anterior.

3.- No imposar les despeses processals a cap dels recurrents.

Manel que la causa sigui retornada al M.I. Tribunal de Corts amb testimoni d'aquesta sentència per al seu compliment i execució.

Així, per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.